

Tartalomjegyzék

Jogsabályok rövidítései	13
1. Az adóalanyiség esetei	15
1.1. Oktatási tevékenységet végző alapítvány	15
1.2. Ösztöndíjakat folyósító alapítvány	16
2. Az áfatörvény tárgyi hatálya	17
2.1. Ingyenes termékátadás	17
2.2. Áfaadózás alá eső ingyenes termékátadás	18
2.3. Tesztautó mint termékértékesítés	19
2.4. Kártérítés	21
3. A teljesítési hely szabályaival összefüggő esetek	23
3.1. Ingatlanértékesítés	23
3.2. Helyben maradó ingó termék értékesítése	24
3.3. Elszállított termék	24
3.4. Láncügyletek	26
3.4.1. Teljesítési hely meghatározása	26
3.4.2. A lánc első szereplője szervezi a fuvarozást ...	28
3.4.3. A harmadik szereplő vállalja a fuvarozást	30
3.4.4. A közbenső szereplő fuvaroz	33
3.4.5. A termék harmadik országba kerül	34
3.4.6. A termék belföldön marad	35
3.4.7. A termék külföldről indul	37
3.4.8. Háromnál több szereplős láncügylet	38
3.5. Háromszögügyletes egyszerűsítés	43
3.6. Távolsági értékesítés	48

3.7. Fel- vagy összeszerelés tárgyúul szolgáló termék értékesítése	49
3.8. Földgáz-értékesítés	50
3.9. Főszabály alá tartozó szolgáltatásnyújtás teljesítési helye	51
3.10. Tanácsadási szolgáltatás teljesítési helye	53
3.11. Ügynöki szolgáltatás teljesítési helye	54
3.12. Ingatlanhoz kapcsolódó szolgáltatás teljesítési helye	55
3.13. Személyszállítás teljesítési helye	57
3.14. Teherfuvarozás teljesítési helye	59
3.15. Fuvarozás magánszemély megrendelésére	60
3.16. Rendezvényszervezés teljesítési helye	61
3.17. Fuvarszköz őrzésének teljesítési helye	62
3.18. Csomagolási bér munka-szolgáltatás teljesítési helye	63
3.19. Ügyvédi szolgáltatás teljesítési helye	64
4. A teljesítés időpontja	66
4.1. Termékértékesítés teljesítési időpontja	66
4.2. Szállodai szolgáltatás teljesítési időpontja	67
4.3. Tanácsadási szolgáltatás teljesítési időpontja	67
4.4. Jogátengedés teljesítési időpontja	68
4.5. Fuvarozás teljesítési időpontja	69
4.6. Folyamatos teljesítés; az Áfa tv. 58. §-a	70
4.7. Az Áfa tv. 58/A. §-a (2015. július 1-jétől hatályos)	73
4.7.1. Folyamatos adótanácsadás, havi elszámolás	75
4.7.2. A havi díjfizetés a tárgyhot követően esedékes	76
4.7.3. Fizetés esedékessége a fizikai időszak utolsó napján	77
4.7.4. A hatályba léptető rendelkezések vizsgálata	77
4.8. Az Áfa tv. 58. §-a (2016. január 1-jétől hatályos)	79
4.8.1. A fizetési határidő és az elszámolási időszak utolsó napja	81
4.8.2. A hatályba léptető rendelkezések vizsgálata	83
4.9. Az Áfa tv. 58-a és a gyűjtőszámla elhatárolása	85

4.10. Az előleg fogalma	87
4.11. Előleg utáni adófizetési kötelezettség	88
4.12. Az előleg beszámítással történő jóváírása	89
4.13. Nem pénzzel fizetett előleg	90
4.14. Közvetített szolgáltatás teljesítési időpontja	92
5. Az adóalap meghatározásával kapcsolatos esetek	93
5.1. Ellenérték és támogatás	93
5.2. Adók és kötelező jellegű befizetések – áfaalapot növelő tételek	94
5.3. A járulékos költség mint áfaalapot növelő tétel	98
5.4. Engedmény mint adóalapot csökkentő tényező	100
6. Az adólevonási szabályokkal összefüggő esetek	102
6.1. Adólevonásra nem jogosító tevékenység	102
6.2. Adólevonás vegyes tevékenység esetén	103
6.2.1. Tétéles elkülönítés az adólevonás során	104
6.2.2. Adóalany által meghatározott arányszám alkalmazása	105
6.2.3. Az áfatörvény szerinti arányosítási képlet alkalmazása	106
6.3. Ingyenesen átadott termékhez kapcsolódó adólevonás	110
6.4. Látszólagos ingyenesség megítélése adólevonási szempontból	110
6.5. Az áfa átháríthatósága és levonhatósága az ingyenes ügyletekben	112
6.6. Közcélú adomány céljára történő beszerzések és az adólevonás	112
6.7. Személygépkocsi beszerzését terhelő áfa levonhatósága	114
6.8. Bérbeadási céllal szerzett személygépkocsi áfájának levonhatósága	115
6.9. Személygépkocsi üzemeltetésére, javítására vonatkozó adólevonási tilalmak	116
6.10. Személygépkocsi üzemeltetéséhez, javításához szükséges termékek beszerzése	118

6.11. Parkolási szolgáltatásra, úthasználati díjra vonatkozó adólevonási tilalom	119
6.12. Telefonszolgáltatást terhelő áfa levonhatósága	120
7. Példák az áfa mértékével és az adómentességgel kapcsolatosan	122
7.1. A humán-egészségügyi adómentesség személyi feltétele	122
7.2. A humán-egészségügyi ellátás tartalma	123
7.3. Oktatási tevékenység adómentessége	125
7.4. Oktatási tevékenységgel összefüggő étkeztetés	127
7.5. Az Áfa tv. 87. §-a szerinti mentesség	127
7.6. Közvetített szolgáltatás adómértéke	129
8. A fordított adózással összefüggő esetek	131
8.1. Fordított adózás alá eső ügyletek áfájának elszámolása	131
8.2. Építési, bontási eszköz kölcsönzése személyzettel	133
8.3. Állványozás	133
8.4. Ideiglenes közmű, ideiglenes kerítés építése	135
8.5. Könnyűszerkezetes épület acélváz-szerkezetének gyártása, összeszerelése	135
8.6. Ingatlanba szerelendő egyes termékek leszállítása beszereléssel	136
8.7. Szerelési szakértés, művezetés, műszaki ellenőrzés, felelős műszaki vezetés	137
8.8. Kertészeti munkák	137
8.9. Bontási szolgáltatások	138
8.10. Tervezés, valamint komplex kivitelezés tervezéssel	139
8.11. Nyílászárók értékesítése és beszerelése	140
8.12. Burkolás	142
8.13. Földszállítás kitermeléssel vagy anélkül	143
8.14. Feliratozás homlokzatra és ajtókra	143
8.15. Munkaterületen belüli anyagmozgatás	144
8.16. Durvatarakítás, piperetakarítás	144
8.17. Betonértékesítés	144

8.18. Mezőgazdasági fordított adózás	145
8.19. Búzaértékesítés	146
8.20. Speciális adatszolgáltatás mezőgazdasági fordított adózás esetén	147
8.21. Komplex ügyletek kezelése a mezőgazdasági fordított adózásban	149
8.22. Evaalany a fordított adózásban.	150
8.23. Alanyi adómentesség és fordított adózás	151
8.24. Kompenzációs felár és fordított adózás	151
8.25. Járulékos szolgáltatások megítélése az acélipari fordított adózásban	152
9. A számlakiállítási joghatóság	154
9.1. Másik tagállambeli adóalany felé történő számlázás	154
9.2. Harmadik országbeli megrendelő felé történő számlázás	155
10. Példák a tárgyi eszközökkel összefüggésben	157
10.1. Tárgyi eszközre vonatkozó arányosítás	157
10.2. Tárgyi eszköz figyelési időszak letelte előtti értékesítése	159
11. A Közösségen belüli és egyéb külföldi ügyletek	163
11.1. Külföldön is letelepedett magyar cég ügyletei	163
11.2. Saját tulajdonú termék más tagállamból történő behozatala	164
11.3. Vevői készlet	165
11.4. Közösségi adómentes értékesítés – az áfakötelezettségek időpontja	166
11.5. Folyamatos teljesítésű közösségi adómentes termékértékesítés	167
11.6. Közösségen belüli termékbeszerzés – az áfakötelezettségek elszámolási időpontja	169
11.7. Külföldről igénybe vett fuvarozás	170
11.8. Külföldről igénybe vett éttermi szolgáltatás	171
11.9. Külföldön (és nem külföldről) igénybe vett éttermi szolgáltatás	172

11.10. Harmadik országból érkező, más tagállamba továbbszállított termék	173
11.11. Harmadik országból importált termék beléptetése másik tagállamba	174
11.12. Magyar adóalany két külföldi tagállam közötti értékesítése	175
11.13. Másik tagállamban szabadforgalomba helyezett termék belföldre hozatala	175
11.14. Vámraktározási eljárás	177
11.15. Aktív feldolgozási eljárás	179
11.16. Vámfelügyelet melletti feldolgozás	182
11.17. Különleges vám eljárásokhoz kapcsolódó szolgáltatás	183
11.18. Ideiglenes behozatal	183
11.19. Külső közösségi árutovábbítási eljárás	184
11.20. Belső közösségi árutovábbítási eljárás	185
12. Devizás számlákkal összefüggő esetek	187
12.1. Devizában való megállapodás	187
12.2. Banki árfolyam	188
12.3. Egyes konkrét ügyletek devizában	189
13. Számlakorrekcióval összefüggő esetek	194
13.1. Téves elszámolás	194
13.2. Téves ellenérték számlázásának javítása	196
13.3. A hibás teljesítés és a visszáru	197
13.3.1. Az árleszállítás	198
13.3.2. Az elállás	200
13.4. Az utólagos engedmény alapesete miatti korrekció	204
13.5. Az utólagos engedmény közvetett esete	207
13.6. A göngyöleg visszatérítése	210
13.7. A meghiúsult előleg miatti korrekció	211
13.8. A részletvételhez és a bérbeadáshoz kapcsolódó adóalap-csökkenés	214

13.9. Az adózási mechanizmus korrekciója	
2013. december 31-éig	217
13.9.1. Egyenes adózás fordított adózás helyett	217
13.9.2. Fordított adózás egyenes adózás helyett	219
13.10. Az adózási mechanizmus korrekciója	
2014. január 1-jétől	221
13.10.1. Egyenes adózás fordított adózás helyett	221
13.10.2. Fordított adózás egyenes adózás helyett	222
13.11. Kézi számlák formai korrekciója	224
13.11.1. A kézi számlák valódi hibáinak javítása	224
13.11.2. Utólagos korrekció, amely nem valódi hibát javít	226
13.12. Számítógépes számlák formai korrekciója	227
13.12.1. A számítógépes számlák valódi hibáinak javítása	227
13.12.2. Utólagos korrekció, amely nem valódi hibát javít	229
14. Az alanyi adómentességgel kapcsolatos esetek	230
14.1. A közérdekű adómentes tevékenységek bevétele és az alanyi adómentes értékhatár	230
14.2. A speciális adómentes tevékenységek bevétele és az alanyi adómentes értékhatár	231
14.3. Az alanyi adómentes adóalany bejövő áfájának levonhatósága	232
14.4. Alanyi adómentes adóalany tárgyi eszközt értékesít	232
14.5. Alanyi adómentes adóalany külföldre nyújtott szolgáltatása	233
14.6. Alanyi adómentes adóalany külföldről igénybe vett szolgáltatása	234

14.7. Normál áfaalany átlépése alanyi adómentességbe	236
14.8. Alanyi adómentességből történő kilépés, kiesés kezelése	238
15. A kompenzációs feláras adózás esetei	240
15.1. A mikrovállalkozási vagy az önálló vállalkozási státusz elvesztése	240
15.2. Túlnyomó részben végzett mezőgazdasági tevékenység	242
15.3. Piacon történő terményértékesítés	244
16. A használt cikkek árrésadózáásával összefüggő példák	245
16.1. A viszonteladó adólevonási joga	246
16.2. Különbözeti adózás egyedi nyilvántartáson alapuló módszerrel	248
16.3. Különbözeti adózás globális nyilvántartáson alapuló módszerrel	248
17. A pénzforgalmi adózás	250
17.1. A pénzforgalmi adózás rendszerszerű működése	250
17.2. Ellenérték megfizetése részletekben történő pénzforgalmi adózásnál	253
17.3. „A pénzforgalmi elszámolás” kifejezés feltüntetése a számlán	258

Jogszabályok rövidítései

Áfa tv.	az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény
Art.	az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény
Héa-irányelv	a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv
Vámkódex	az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU parlamenti és tanács rendelet
Tao tv.	a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény
Kkv. tv.	a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény
Vhr.	a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU tanácsi rendelet

1. Az adóalanyiság esetei

Az áfatörvényben előírt rendelkezések betartása kizárólag áfaalanyoknak minősülő személyek, szervezetek részére kötelező. (Zárójelben megjegyzendő, hogy az evaalany az evatörvény és az áfatörvény által meghatározott szűk körben – áfaalanyiság hiánya ellenére – meghatározott áfarendekezések betartására szintén köteles.) Az áfaalanyiság szabályait az Áfa tv. 5–7. §-ai tartalmazzák. Az alábbiakban nézzünk az áfaalanyisággal kapcsolatos néhány példát.

1.1. Oktatási tevékenységet végző alapítvány

Tételezzük föl, hogy adott egy alapítvány, amelynek alapvető tevékenysége ellenérték fejében történő oktatás. Mivel az alapítvány emiatt megfelel az Áfa tv. 5–7. §-a szerinti adóalanyiság fogalmának (hiszen az alapítvány rendszeres gazdasági tevékenységet folytat), ezért az alapítvány áfaalanyoknak minősül. Tételezzük föl, hogy az alapítvány a rendszeres oktatási tevékenységétől függetlenül jótékonysági vacsoraestet szervez, és a vacsoráért a meghívottak által fizetett ellenértéket hajléktalanok étkeztetésére fordítja. Mivel az alapítvány a rendszeres, ellenérték fejében végzett oktatási tevékenysége okán egyébként áfaalany, ezért a vacsora résztvevőitől kért ellenérték (adomány) szintén az alapítvány áfaalanyisága körébe tartozik, azaz az alapítvány által végzett gazdasági tevékenység ellenértékének tekintendő, és azt főszabályként általános forgalmi adó terheli, függetlenül attól, hogy a vacsoraest nem állandó tevékenysége az alapítványnak, illetve függetlenül attól is, hogy a vacsoraest

bevételét az alapítvány karitatív célokra fogja használni. Ez egyben azt is jelenti, hogy a vacsoraest részvételi díjáról a vendégek számára az áfatörvény szerinti bizonylatot (számlát, nyugtát) kell kibocsátania.

Látható tehát, hogy a gazdasági tevékenység tényleges eredménye nem befolyásolja az adóalanyiség meglétét, azaz még ha akár „veszteséget” realizál is az adóalany egy adott tevékenysége kapcsán, attól az még lehet gazdasági tevékenység.

1.2. Ösztöndíjakat folyósító alapítvány

Egy másik alapítvány, magyar diákok külföldi tanulásához nyújt ösztöndíjat. Az ösztöndíjakat az alapítvány részére juttatott adományokból, támogatásokból fedezi, egyéb bevételszerző tevékenysége nincsen. Mivel ez az alapítvány nem felel meg az áfatörvény adóalany fogalmának (hiszen nem folytat az Áfa tv. 7. §-ában meghatározott gazdasági tevékenységet), így nem minősül áfaalanynak. Éppen ezért, amikor ez az alapítvány szervez jótékonyági vacsoraestet, a részvételért fizetett díj nem tekintendő áfaalany által végzett gazdasági tevékenység ellenértékének, így azt általános forgalmi adó sem terheli, valamint a vendégek felé a vacsoraest részvételi díjáról áfatörvény szerinti bizonylatot kibocsátani nem kell. (Természetesen ez nem jelenti azt, hogy a könyvviteli szabályoknak megfelelően semmilyen bizonylatot ne kellene adnia az alapítványnak, hanem arról van szó, hogy az adott bizonylatnak nem kell megfelelnie az áfatörvény bizonylatra előírt minden rendelkezésének.

2. Az áfatörvény tárgyi hatálya

Az áfaszabályokat kizárólag olyan esetekben kell alkalmazni, amikor egy áfaalany az áfatörvény tárgyi hatálya alá eső ügyletet teljesít. Ez röviden azt jelenti, hogy forgalmi adózás egy adott gazdasági esemény kapcsán kizárólag akkor jöhet szóba, ha az azt teljesítő adóalany az Áfa tv. 9–24. §-aiban meghatározott, ellenérték fejében termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást, illetve Közösségen belüli termékbeszerzést vagy termékimportot hajt végre. Abban az esetben, ha egy adott gazdasági esemény nem minősül áfatörvény tárgyi hatálya alá tartozó ügyletnek (mint például a kártérítés vagy meghatározott ingyenes ügyletek), akkor az után áfakötelezettség nem merülhet föl.

A következőkben az áfatörvény tárgyi hatályával kapcsolatos esetköröket ismertetünk.

2.1. Ingyenes termékátadás

Tételezzük föl, hogy egy áfaalany minősülő alapítvány számítógépet kap ingyenesen egy magánszemélytől. A számítógépet az alapítvány ingyenesen továbbadja egy dolgozójának. Az Áfa tv. 9. §-ából és 11. § (1) bekezdéséből az következik, hogy egy termékátadás kizárólag abban az esetben tartozik az áfa tárgyi hatálya alá, ha:

- ellenérték fejében történik, vagy
- ingyenesen történik ugyan, de beszerzésekor a termékhez levonható áfa kapcsolódott.

A konkrét esetben a számítógép dolgozónak történő ingyenes átadása nem minősül az áfatörvény tárgyi hatálya alá tartozó termékértékesítésnek, ugyanis

- nem ellenérték fejében történik (a dolgozó nem fizet a számítógépért), valamint
- a számítógép eredeti megszerzésekor az alapítványt áfalevonási jog nem illette meg (ti. nem volt mivel kapcsolatban vizsgálni áfalevonást, ugyanis az alapítvány magánszemélytől szerezte a számítógépet).

Mindezek értelmében az ingyenes számítógépátadás – bár az alapítvány a példa szerinti esetben áfaalany – mégsem tartozik az áfatörvény tárgyi hatálya alá, így áfakötelezettség nem terheli.

2.2. Áfaadózás alá eső ingyenes termékátadás

Egy tisztán áfalevonásra jogosító tevékenységet végző áfaalany az adóalanyisága körében történő beszerzéseinek áfatartalmát a beszerzés megtörténtekor levonásba helyezheti, és általában helyezi is (feltéve, hogy az adott termék vagy szolgáltatás nem esik tételes áfalevonási tilalom alá). A gyakorlatban azonban sokszor előfordul, hogy egy termék beszerzésekor, illetve egy szolgáltatás igénybevételekor nem történik meg feltétlenül azonnal annak használata, hasznosítása, így ilyenkor az adólevonásra jogosító tevékenységhez történő használatra, hasznosításra vagy éppen az adólevonásra nem jogosító tevékenységhez történő használatra, hasznosításra csupán az adóalany szándékából lehet következtetni, azaz a használat, hasznosítás jellege ezekben az esetekben pusztán valószínűsíthető. Például, ha egy vegyesboltot üzemeltető kft. beszerez 100 kg cukrot, akkor – tekintettel működési körére – a cukor feltehetően adóköteles gazdasági tevékenység során fog nála hasznosulni, hiszen amikor az értékesítésre kerül, akkor – figyelembe véve, hogy a cukor 27%-os áfakulcs alá tartozik – az értékesítést áfafizetés fogja terhelni. Ez azonban a beszerzés pillanatában egyelőre még csak szándék, hiszen a 100 kg cukor értékesítése egy vegyesboltban jellemzően nem a beszerzést követően azonnal történik, hanem

folymatosan, az oda betérő vevők vásárlásai során. Előfordulhat azonban, hogy a vegyesboltot üzemeltető kft. a beszerzést követően úgy dönt, hogy a 100 kg cukor egy részét, vagy akár egészét ingyenesen átadja a helyi iskolának a közelgő szalagavatóra tervezett sütemények elkészítéséhez. Ebben az esetben a beszerzéskor a 100 kg cukor tekintetében fennállt az a valószínűsített adóalanyi szándék, hogy a cukor adóköteles értékesítés tárgya lesz, így az adó jogszerűen levonható volt a kft. részéről. Később bekövetkezett körülmény folytán (ez a kft. ingyenes átadásra irányuló későbbi döntése) azonban a cukor ténylegesen mégsem adóköteles ügylet keretében került ki a vállalkozási körből, hanem tényleges ellenértéket nem eredményező ingyenes átadás során. Ugyanakkor elkerülendő azt, hogy az eredetileg jogszerűen gyakorolható áfalevonás utólag elvitatható legyen arra hivatkozással, hogy mégsem adóköteles tevékenység során hasznosult a továbbértékesítési céllal beszerzett termék, az Áfa tv. 11. §-a technikailag gazdasági tevékenységnek (fikcionálisan ellenérték fejében történő termékértékesítésnek) minősíti az ilyen ingyenes termékátadást, azaz áfafizetés alá vonja annak ellenére, hogy valódi ellenértéket nem realizált az adóalany. Ezzel a jogtechnikai megoldással az áfatörvény tulajdonképpen elismeri az eredeti – ti. az adóköteles értékesítési – szándék okán gyakorolt adólevonás jogszerűségét, viszont cserébe adóztatás alá vonja az ingyenes átadást. Az áfa megfizetése ilyenkor – valódi ellenérték hiányában – az Áfa tv. 68. §-a értelmében a termék szokásos piaci ára alapján történik, azaz ezt a szokásos piaci árat kell adóalapnak tekinteni, és erre vonatkoztatva kell az áfát kiszámolni és megfizetni.

2.3. Tesztautó mint termékértékesítés

A személygépkocsi-kereskedelem területén gyakran előfordul hogy a személygépkocsi-kereskedő adóalany a beszerzéskor még nem tudja, hogy állít-e be tesztautót a megvásárolt gépkocsi közül. (Zárójelben kell megjegyezni, hogy a személygépkocsi beszerzését terhelő áfa – a bérbeadással történő hasznosítás esetkörén túl – csak abban az esetben vonható le, ha a beszerzés

továbbértékesítési célú. A továbbértékesítési cél az áfában azonban csak abban az esetben valósul meg, ha az adóalany a beszerzett terméket saját célú használat, hasznosítás nélkül értékesíti, ami egy tesztautónál nem valósul meg, hiszen annak lényege éppen az, hogy a kereskedő azt marketingcélokra – ideiglenesen ugyan, de – felhasználja.) Azokban az esetekben, amikor a kereskedő még nem tudja, hogy beállít-e egy tesztautót a beszerzett személygépkocsi-szállítmányból – így az összes személygépkocsi első körben készletre kerül – minden egyes személygépkocsi beszerzése kapcsán fennáll a továbbértékesítési cél, ezért az áfa teljes egészében levonható. Ugyanakkor abban az esetben, ha utóbb ezen körülményekben változás következik be, azaz az adóalany egy olyan személygépkocsit állít be tesztautónak, amelyre tekintettel – a továbbértékesítési célt a beszerzéskor vételezve – adólevonási jogot gyakorolt (gyakorolhatott), akkor ezen tesztautóra vonatkozóan az adóalanyak adófizetési kötelezettsége keletkezik, mégpedig az Áfa tv. 11. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján.

Az Áfa tv. 11. § (2) bekezdés *b*) pontja ugyanis úgy fogalmaz, hogy termékértékesítésnek minősül az adóalany vállalkozásában kitermelt, előállított, összeállított, átalakított, megmunkált, illetőleg vállalkozásához vásárolt vagy importált termék felhasználása gazdasági tevékenységének folytatásához, feltéve, hogy ha a terméket ilyen állapotában másik adóalanytól szerezte volna be, adólevonási jog nem illelné meg (azaz, ha a tesztautónak beállított személygépkocsit eleve ilyenként szerezte volna be, adólevonási joga a beszerzőnek nem lett volna). Mivel a tesztautó áfája – az alappal vételezett továbbértékesítési célú beszerzés okán – levonható volt, ezért utóbb, amikor megtörténik az adott személygépkocsi tesztautóként történő beállítása, akkor ez az áfa rendszerében gazdasági tevékenységnek tekintendő, így a tesztautóra vonatkozóan az áfát az Áfa tv. 11. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján meg kell fizetni, hiszen, amennyiben a gépjármű-kereskedő eleve tesztautónak szerezte volna be az érintett személygépkocsit, adólevonás – a továbbértékesítési cél híján – nem illette volna meg.

Természetesen, ha az autókereskedő a beszerzéskor már eleve tudja egy adott gépjárműről, hogy tesztautóként fogja beállítani, akkor a beszerzés áfája – figyelemmel az Áfa tv. 124. § (1) bekezdés *d*) pontjának és 125. § (1) bekezdés *a*) pontjának együttes olvasatára – nem levonható, így ez esetben a tesztautókénti beállítás áfakötelezettséget sem eredményez az Áfa tv. 11. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján.

2.4. Kártérítés

Nem tartozik az áfa tárgyi hatálya alá az az eset, amikor egy adóalany kártérítésben részesül. (Az Áfa tv. 259. § 6. pontjában ki is mondja, hogy a kártérítés nem ellenérték.) Az áfatörvény tárgyi hatálya alá ugyanis az alábbiak tartoznak:

- ellenérték fejében történő termékértékesítés,
- ellenérték fejében történő szolgáltatásnyújtás,
- termékimport,
- Közösségen belüli termékbeszerzés.

A kártérítés alapjául szolgáló káresemény eltérése ugyanakkor nem értelmezhető a károsult adóalany által nyújtott szolgáltatásként, és ehhez kapcsolódóan a kártérítés ennek ellenértékeként, hiszen ebben az esetben arról van szó, hogy a károkozó a jogellenes magatartásának káros következményeit kárpótolja, nem pedig egy általa igénybe vett szolgáltatás ellenértékét fizeti meg a károsultnak. Például, ha egy fuvarozó cég arra vállal kötelezettséget, hogy a megbízó kft. termékét elszállítja, azonban a termék a szállítás következtében súlyos károkat szenved a fuvarozónak felróható okokból, akkor a fuvarozó köteles a megbízó kft.-nek az okozott kárt megtéríteni. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a fuvarozó cég megveszi a kárt szenvedett terméket, hanem a nem megfelelő szolgáltatás kompenzációja érdekében úgynevezett kártérítést fizet. Mivel a felek között nem történik sem termékértékesítés, sem pedig szolgáltatásnyújtás, így ez a kártérítési összeg általános forgalmi adót – tekintettel, hogy nem

tartozik az áfatörvény tárgyi hatálya alá – nem tartalmaz. (Zárójelben érdemes megjegyezni, hogy a kártérítés okán adólevonási korlát a károsultnál nem merül föl. Hiába tehát, hogy a károsult megbízó kft. olyan pénzösszeget kap, amelynek nincsen áfataralma, hiszen adóköron kívüli eseményért fizetik, azonban mégsem tekinthető úgy, hogy a károsult adóköron kívüli tevékenységéért cserébe kapná a kártérítésként megfizetett összeget.)